

I miro i parlo i camino i estimo

Un relat de: [Jam Malson](#)

Ell creu ser el meu amo.

I amb arrogància i menyspreu
em diu que no em sé veure,
perquè més enllà dels seus ulls
la meua mirada és cega.

I em diu que ningú no m'escolta,
perquè més enllà de la seva llengua
el meu parlar no té sentit.

I em diu que no em sé trobar,
perquè més enllà del seu camí
el meu destí és enlloc.

I em diu que no sé estimar,
perquè més enllà del seu cor
el meu amor és estèril.

I jo miro i parlo i camino i estimo,
i tanmateix, em diu
que més enllà de la seva vida,
la meua existència no em pertany.

I m'ho diu mentre jo em revolto
contra els seus rancuniosos ulls
d'on mostra la fúria d'un sentir malsà.

I m'ho diu mentre em revolto
en contra del seu camí anorreador,
que sota la forçada uniformitat
d'una aspra pell de brau,
l'única raó és ocultar la por
de quedar-se sol.